

85,000 Kr. formodentlig for Tiden ville strække til, er man bleven derved.

Til § 8 er ikke stillet Ændring; der er fuld Enighed om, at Paragraffen er rigtig affattet med Hensyn til Valg af Dommere ved Statsskuerne; men der har i Udvalget været Stemning for at indsætte en Bestemmelse om, at Landbrugsministeren skulde vælge Formænd for Statsskuerne efter Indstilling fra de paagældende Proinsers Fællesforeninger; naar en saadan Ændring ikke er stillet, er det under den Forudsætning, at Landbrugsministeren vil tage tilbørligt Hensyn til de Ønsker, der fremkomme fra Fællesforeningerne.

Til § 9, hvortil der heller ikke er stillet Ændring, ønsker Udvalget at udtale, at der for ældre Hingste og Tyres vedkommende bør tages særligt Hensyn til Godheden af det Afkom, som er falden efter disse Dyr.

Ændringen til § 13 gaar ud paa at Statskonsulenten, eller den, der kan træde i hans Sted, kan anvise Hopper til Bedækning ved de Hingste, til hvilke der er ydet Statstilskud, uden Hensyn til hvem disse Hopper tilhøre. Private, som have gode Hopper, gives altsaa Lejlighed til, saa fremt de selv ønske det, at faa en Hoppe tilført en Hingst, han nu er afskaaren fra.

Til § 14 er der stillet Ændring om at forhøje Tilskuddet til Kvægavlsforeninger fra 120 til 140 Kr. Flertallet har ment det rigtigt at forhøje det Beløb i Betragtning af den Betydning det har, at vore Kvægavlsforeninger kunne vedblive at arbejde paa Avlens Forbedring. Der bør være en Opfordring til at benytte gode Tyre.

Den i Lovforslaget anførte Fordeling af Tilskudet vil være en yderligere Opfordring til Foreningerne til selv at virke efter Evne, da de saa kunne vente større Tilskud, hvorimod de, som kun ofre lidt, ogsaa maa nøjes med et mindre Tilskud.

Flertallets Ændring til § 15 om en anden Affattelse af Paragraffen forandrer ikke Tankegangen i den. Udvalget har ment, at det, der særlig skulde lægges Vægt paa, var, at der var særlige Betin-

gelser til Stede for at udvikle gode Kvægstammer.

De almindelige Kvægavlsforeninger kunne oprettes alle Vegne, og der er det kun Handyret, der stilles Fordring til; men i de Avlsforeninger, der her er Tale om, stilles der betydelige Fordringer til Moderdyret, og at de bedste Betingelser for Avlen ere til Stede, naar baade Fader og Moder er af bedste Slags, maa alle vel være enige om.

Ændringen til § 17, der gaar ud paa at nedsætte Koantallet i Kontrolforeninger, fra 250 til 200, formener Udvalget at være nødvendig. Skulle Kontrolforeninger naa ned til mindre Besætninger paa 8 à 10 Køer, da staaar dette høje Koantal af 250 som en Hindring for, at Arbejdet kan udføres tilstrækkelig betryggende.

§ 18 har Flertallet stillet Ændring om at affatte paa en anden Maade.

Flertallet har ikke ment det rigtigt at holde paa nogen bestemt Fordeling efter Landsdele. Det overlades til Landbrugsministeren at støtte Avlen, naar han finder det rigtigt, ved Laan af Staten paa lempelige Vilkaar for derved at bidrage til, at virkelig gode Hopper blive anvendte paa bedste Maade i Avlens Tjeneste.

§ 19 er ligeledes foreslaaet ændret, hvilket for øvrigt var en nødvendig Følge af en anden Affattelse af § 18.

Udvalgets Flertal finder det meget ønskeligt at Staten støtter de Bestræbelser, som ere oppe om en forbedret Avl og Opdræt af Tillægsdyr af Heste; der henvises til Udtalelser fra de ledende Mænd i Hesteavlsforeningerne fra de forskellige Provinser, hvilke Udtalelser alle støtte Forslaget. Hesteavlsforeninger have gjort megen Nytte, men det kan ikke nægtes, at de i mange Tilfælde ere henviste til at arbejde langsomt, og skulle ny Opgaver tages op, da maa der ny Former til.

De unge Hingste behandles nu oftest som rene Drivhusplanter; at dette ikke er heldigt hverken for Dyrets Sundhed og Modstandskraft eller for Avlen, maa alle indrømme.

Ligesom der for Kvægets Vedkom-